

[Erhard Jakobsen]

kanske regerings stilling, heller ikke over for de sorte.

Og hvilke sorte taler man om? Taler man om de 5 millioner zuluere, eller taler man om de 4 millioner lhosauer, som har en helt anden holdning til mange ting, end zuluerne har, og som er rystende angst for, at zuluerne skal blive for stærke? Eller taler man igen om 10, 20 andre stammer af sorte dernede? Alt det dér, man taler om, er ganske urealistisk i forhold til den daglige tilværelse, som foregår i dette meget store og selvfølgelig for os aldeles uoverskuelige land.

Jeg vil gerne takke Jyske Bank for, at man driver bankpolitik og ikke prøver at føre udenrigspolitik via bankpolitikken. Jeg synes, det er helt i orden, at man handler med det, som det er en banks opgave at handle med, ligesom centrum-demokraterne klart går ind for, at danske idrætsfolk selvfølgelig spiller tennis og fodbold dér, hvor der spilles tennis og fodbold, og det, hvad enten det er i en kommunistisk diktaturstat, hvor man har tusinder af politiske fanger, eller det er et sted, hvor det ikke passer efter dansk udenrigspolitik.

Jeg håber også, at kulfolkene forstår, at deres opgave netop ikke er at føre dansk udenrigspolitik, men at give Danmark rimelige priser på elektricitet. Det er det, der er deres opgave. Det er det, de er sat til. Det håber jeg at de også finder ud af.

For øvrigt skal man lade være med at tro, man straffer Sydafrika. Sydafrika kan ganske glimrende selv bruge sine kul bl.a. til at fremstille olie og forskellige andre ting, som kan fremstilles af kul. Dem, man i første række straffer, er bl.a. en række sorte fra Moçambique og andre tilgrænsende stater, hvis regeringer henter kæmpebeløb hjem til deres egne lande ved at lade hundredtusinder af deres sorte arbejdere arbejde i de sydafrikanske kulminer til en betaling, der langt overstiger, hvad de kunne tjene hjemme i deres befriede og velsignede land. Det er realiteterne. Det er disse realiteter, Moçambique og Angola er ved at erkende. Der kommer måske en dag, hvor selv det danske folketing kan drage de samme konklusioner og blive lige så realistisk, som man er i de nabolande, der grænser op til Sydafrika.

Men vi tilslutter os naturligvis fuldt og helt udenrigsministerens erklæring.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):

Jeg forstår, at hr. Erhard Jakobsen i hvert fald har læst, hvad der skete i Sydafrika i 1950. Jeg vil opfordre hr. Erhard Jakobsen til at læse Financial Times fra en af de allersejeste dage, hvor man har et udmærket tillæg om, hvordan situationen ser ud i Sydafrika i dag. Så vil han forstå, at der ikke er sket så frygtelig meget siden 1950.

Ellers glædede jeg mig over, at udenrigsministeren meget klart sagde, at denne regering vil videreføre den tidligere regerings Sydafrikapolitik. Jeg vil gerne spørge hr. Erhard Jakobsen: står man bag udenrigsministeren i den sag?

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg kan kun sige, at jeg ser med sindsro på, at den nuværende regering arbejder videre med samme energi som den forhenværende regering på det punkt. Det skal ikke ryste hverken mig eller nogen andre, der gerne ser, at der kommer en fredelig løsning på problemerne i Sydafrika. Der er ikke ret mange, der tager meget hensyn til, hvad Danmark tager af initiativer på ret mange udenrigspolitiske felter, så det skal ikke genere mig, hvad regeringen måtte finde på i den henseende.

Men spørgsmålet er bare: hvad er formålet med det? Skal vi virkelig gøre os kloge på ting, som andre mennesker nu tager realistisk? De mennesker, der bor deromkring, tager nu denne sag realistisk; vi andre drømmer videre. Vi skynder os dog at undtage SAS og sådan noget, for sæt, vi selv tabte penge på det. Danmark skulle nødig tabe penge på at være udenrigspolitisk helt, det er klart.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):

Jeg kan ikke rigtig tage mig af hr. Erhard Jakobsens sindsro, men jeg vil gerne have et klart svar på, om CD står bag udenrigsministeren i denne politik.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):